

වෙළඳපොල

අතුරු හෝගකරණය

මිනිසාගේ පැරණිතම ජීවනෝපයයන්ගෙන් එකක් වන කෘෂිකර්මයට තුන්වන ලෝකයේ රටවල ආර්ථිකයේ ප්‍රමුඛස්ථානය හිමිවී ඇත. මෙම රටවල ජනතාවගෙන් බහුතරයක් කෘෂිකර්මයෙන් යැපෙන නිසාත් දළ ජාතික ආදායමට කෘෂිකාර්මික අංශයේ දායකත්වය වැඩි නිසාත් ශ්‍රී ලා සම්ප්‍රදායික කෘෂිකාර්මික රට වල් ලෙස ප්‍රසිද්ධව ඇත. යටත් විජිත ක්‍රමයේ සෘජු ප්‍රතිඵලයක් වන වැවිලි අර්ථ ක්‍රමය මෙම රටවල ආර්ථිකයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණයයි. දේශීය ආහාර අවශ්‍යතාවය සපුරාලීමේදී ආනයනය මත රඳා පැවතීමට සිදුවී තිබීම තවත් ලක්ෂණයක් ලෙස දැකිය හැක.

ශ්‍රී ලංකාවද කෘෂිකාර්මික රටකි. මෙහි කෘෂිකාර්මික අංශයේ නියැලී සිටින බහුතර පිරිසකගේ ජීවන තත්ත්වය මෙන්ම බිම් ඒකකයකින් ලැබෙන නිෂ්පාදන ඒකක ප්‍රමාණයද පහත් මට්ටමක පවතින බව පැහැදිලි කරුණකි. වර්තමානයේදී රට තුළ වගකළ හැකි උපරිම බිම් ප්‍රමාණය දක්වා වගා කටයුතු ව්‍යාප්ත වෙමින්, ජනාවාසකරණයට ලක්වී ඇතත් වගා කිරීමට සුදුසු හැමියෙන් තවමත් උපරිම ප්‍රයෝජන ගන්නා තත්ත්වයට පත්ව නැත.

කෘෂි අංශයේ නිෂ්පාදන සඳහා පවතින දේශීය සහ විදේශීය ඉල්ලුම අනුව දේශීය නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට බිම් ඒකකයකින් ලබා ගන්නා අස්වැන්න ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමේ අවශ්‍යතාවය දැඩි ලෙස පැන නැගුණි. ඒ සඳහා අවධානය යොමුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයමෙන්ම ආදායම වැඩිකිරීමට රුකුල් දෙන අතුරු බෝග වගා ක්‍රමය මෙරට කෘෂි

අංශයට හඳුන්වා දෙනු ලැබිණ. වසර ගණනාවක අත්හදා බැලීම් වලදී සාර්ථක ප්‍රතිලාභී ඇති, විද්‍යාත්මකව සැලසුම් කර ඇති බෙ-අතුරු බෝග වගා ක්‍රමයෙන් හැමිය නම් හිඟ සම්පතක් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබාගත හැකි බව දේශීය මෙන්ම විදේශීය විද්‍යාඥයන් විසින්ද පෙන්වා දී ඇත.

කෙසේ වුවද අතුරු බෝග වගාව කෘෂිකර්මය මූලාරම්භය දක්වාම විහිදී ඇති බව පැරණි වගා ක්‍රම අනුව නිගමනය කළ හැක. උඩරට වන ගොවිතැන ලෙස හැඳින්වෙන, කොස්, දෙල්, දුරියන්, කෝපි, කොකෝවා සහ නොයෙකුත් අල වර්ග මිශ්‍රව වගා කර

පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ නිලධාරීන්. ගොඩගේ විසිනි

නිබ්ම මෙයට උදාහරණයක් ලෙස දැක්විය හැකිය. එසේම ශ්‍රී ලංකාවේ හේන් ගොවිතැනේදී මිශ්‍ර බෝග ක්‍රමයට කැරකීමත් මෙතේපි, ඉරලෑ, මුං, කවිපි වැනි බෝග වැඩ වගා කිරීම සිදුවේ.

මෙරට බොහෝ ඒක බෝග වගා කටයුතු වලදී හිරු එළිය, ජලය සහ පස යන සම්පත් වලින් උපරිම ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමක් සිදු නොවේ. මේ නිසා සම්පත් අපතේ යාමක් සිදු වන අතර සමහර අවස්ථාවලදී වගා කර ඇති බෝගයට හානිකර විය හැකි වාතාවරණයක් ඇතිවීම සිදුවේ. උදාහරණයක් වශයෙන් බෝගය වටා වල් පැලෑටි පැලවීම බෝගයේ වර්ධ

නියම බාදා පැමිණීම සහ රෝග කාරකයන් ගේ පැවැත්මට මාධ්‍යයක් වීම දැක්විය හැක. එම තත්ත්වයන් මර්ධනය සඳහා රසායනික ක්‍රමයක් හෝ යාන්ත්‍රික ක්‍රමයක් යොදා ගැනීමට සිදුවීම නිෂ්පාදන වියදම් වැඩිවීමට හේතු වේ. මෙම තත්ත්වයන් මගහරවා සීමිත සම්පත් වලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමට අතුරු බෝග වගා ක්‍රමය සුක්ෂම ලෙස යොදා ගත හැක.

අතුරු බෝග වගා ක්‍රමය යනු යම් නිශ්චිත බෝගයක් වගාකර ඇති බිම් ප්‍රමාණය, එම බෝගයට සාතියක් නොවන පරිදි, එහි පැවැත්මට උපකාරී වන ලෙසින් එහි ඇති හිරු එළිය, ජලය හා භූමිය යන සම්පත් වලින් උපරිම ප්‍රයෝජනය ලබාගත හැකි අයුරින් එම බිම් ප්‍රමාණය තුළ ඒ සඳහා ඉතාමත් සුදුසු බෝගයක් හෝ බෝග කිහිපයක් වගා කිරීමයි. පොල් වගා බිම්වල අන්තරාසි වගාව උදාහරණයක් ලෙස පෙන්වා දිය හැක.

යම් බෝග වගාවක් අතුරු බෝග කරණය කිරීමේදී අතුරු බෝගය සහ ප්‍රධාන බෝගය අතර තරඟකාරීත්වයක් ඇතිනොවිය යුතු නිසා බෝග වර්ග විසින් සම්පත් පරිභෝජනයේදී, තරඟකාරීත්වයක් ඇති නොවන අනෙකුත් රදා පැවැත්මක් ඇති බෝග වර්ග දෙකක් අතුරු බෝග කරණය සඳහා තෝරාගනු ලැබේ. එහිදී සලකා බැලිය යුතු, මූලික කරුණු තුනක් ඇත.

- (1) භූමි පරිභෝජනය
- (2) සූර්යාලෝකය පරිභෝජනය
- (3) පසේ තෙත් ගතිය සහ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය පරිභෝජනය

ප්‍රධාන හෝගය සුදුසු ලෙස අතුරු බෝග කරණය කළ පසු භූමිය සූර්යාලෝකය, පසේ තෙත් ගතිය සහ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය උපයෝජනයේ දී තරඟකාරීත්වයක් ඇති නොවී පසේ තෙත් ගතිය සහ පෝෂ්‍ය ගතිය සුරැකීමත් සම්පත් වලින් උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට හැකිවේ. එවැනි අවස්ථාවලදී භූමියේ රැඳී පවතින ජලය වාෂ්පීකරණයට ඇති ඉඩකඩ කොටුවලින් ලැබෙන සෙවන නිසා අඩුවන අතර භූමිය තුළ මනා ජල රදා පැවැත්මකටද ඉඩ හරවේ. අතුරු බෝගකරණය පිදුකරන බෝග යෙත් මෙන්ම එයට ලක්වන බෝගයෙන්ද භූමියට එක්වන කොළ රොසු සහ අනෙකුත් ද්‍රව්‍ය නිසා (වගාව තබන්නා කිරීමේදී කපා

ඉවත්කරන අතරවශය අතුරුබිලි සහ අස්වනු නෙලීමෙන් පසු ඉවත දමන ද්‍රව්‍ය) කාබනික ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය ඉහළ යාමෙන් පසු සාරවත් බවට පත්වේ. එසේම බැවුම් සහිත බිම්වල ඇතිවිය හැකි පාංශු බාදනය පාලනය කිරීම සහ මනා වල් පැලෑටි පාලනයක්ද අතුරු බෝගකරණය තුළින් ලබාගත හැකි අතුරු පලයන් ලෙස පෙන්වා දිය හැක. අතුරු බෝගකරණයෙන් ඉහත සඳහන් ඵල ප්‍රයෝජන ලබාගත හැකි, කෘෂි පර්යේෂකයන් විසින් නිර්දේශ කරන ලද, බෝග වර්ග ගණනාවක් පහත දැක්වෙන ලෙස වර්ග කළ හැක.

සුළු අපනයන බෝග කොකෝවා	පලතුරු අන්තරාසි	වෙනත් ඉඟුරු
කෝපි ගම්මිරිස්	වැල් දොඩම්	කහ
කැරුණු මුලත්	කෙසෙල් පැපොල්	අලබෝග මිරිස්
	දෙවම්	මාංශ බෝග වර්ග
පැහිරි සාදික්කා කරාඩු		එළවළු වර්ග
		ධාන්‍ය වර්ග
		දංකල
		උක්
		තණකොළ

මේ බෝග වර්ග පොල් වගාව සමග අතුරු බෝග කරණයට නිර්දේශ කර ඇති අතර පොල් වගාවේ වයස් මට්ටම අනුව වගා කරන බෝග යන්ද වෙනස් වේ. පොල් වගාවට වයස අවුරුදු 5 පමණ වනතුරු කාලය සහ වයස අවුරුදු 15 ක් හෝ 20 ක් පසු කාලය අතුරු බෝග කරණය සඳහා ඉතාමත් සුදුසු කාල පරිච්ඡේද ලෙස හඳුනා ගෙන ඇති අතර, ඒ ඒ කාල පරිච්ඡේදයේ පවතින හිරු එළිය, ජලය හා පස යන සම්පත්වල ප්‍රමාණය සහ අතුරු බෝගයට අවශ්‍ය වන එම සම්පත් ප්‍රමාණය මත ඒ ඒ කාල පරිච්ඡේද සඳහා බෝග වර්ග වගාකටයුතු සඳහා තෝරා ගැනේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ අතුරු බෝගකරණය වර්තමානයේදී බහුලව දැකිය හැක්කේ පොල් ඉඩම් වලය. ප්‍රධාන පොල් බිම් තීරයේ ඇති පොල් ඉඩම් වලින් අක්කර 350,000 පමණ සාර්ථක ලෙස අතුරු බෝග කරණයට ලක් කල හැකිය. නමුත් දැනට අතුරුබෝග වගාකරන ලද ඉඩම් ඉඩම්වලින් අක්කර 350,000 ක් පමණ සාර්ථක ප්‍රමාණය අක්කර 50,000 ක් පමණ වේ. එනම් ඒ සඳහා උචිත බිම් ප්‍රමාණයෙන් 85% පමණ

තවමත් උපයෝගී කරගෙන නොමැති බව පෙනේ.

පොල් වගාව පමණක් ඇති ඉඩමක පොල් වගාව මගින් සිරුළුප්‍රියෙන් 44% ක්ද පහෙන් 25% ක්ද ප්‍රයෝජනයට ගනී. පිළිවෙලින් ඉතිරි 56% සහ 75% අපතේ යාමක් සිදුවේ. පොල් සහ මගින් පරිභෝජනය කරනු ලබන්නේ පොල් ගසේ මූලය වටා අරය මීටර් 2 ක් පමණ වූ බිම් ප්‍රමාණයක ඇති තෙතමනය සහ පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය පමණි. පොල් ගසේ මූල එම ප්‍රමාණයෙන් ඉවතට දිගු නොවන නිසා ඉන් එහා බිමේ ඇති පෝෂ්‍ය ද්‍රව්‍ය පරිභෝජනය කර නොගැන. මේ නිසා පොල් වගාව තුළ අතුරු බෝග වගා කිරීම තුළින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගත හැකි බව සොයාගෙන ඇත.

අතුරු බෝග වගාව පොල් වගාව තුළ වර්තමානයේ බහුලව දක්නට ලැබුනත් ඊට අමතරව රබර් වගාවේ මුල් අවදියේදීත්, උක්

වගාවේ මුල් අවදියේදීත් සාර්ථකව යොදාගත හැකි බව පර්යේෂකයන් පෙන්වාදී ඇත. රබර් වගාව සමඟ අතුරු බෝග කරණය ඉතාමත් සුළු වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ දක්නට ඇතත් උක් වගාව සමඟ අතුරු බෝග වගාව ශ්‍රී ලංකාවේ දක්නට නැත. උක් වගාව අතුරු බෝගකරණය ඉන්දියානු ගොවීන් ප්‍රායෝගිකව උපයෝගී කර ගැනීම දක්නට ලැබේ. එලවළු වගාවන්ද මෙලෙස අතුරු බෝග කරණයට උක් කර සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකි බව මෑතකදී කරන ලද පර්යේෂණවලදී ඔප්පු වී ඇති අතර එය මෑතක සිට උඩරට ප්‍රදේශයේ ගොවීන්ට හඳුන්වා දී ඇත. නමුත් තවමත් විද්‍යාත්මකව අතුරු බෝග කරණය ශ්‍රී ලංකාවේ ගොවීන් අතර එතරම්ම ජනප්‍රියවී නැත. ඒ කෙසේ වුවද මෙම වගා ක්‍රමය සාර්ථක ලෙස සුදුසු කෘෂි වගා කටයුතු වලට යොදා ගැනීම ව්‍යාප්තවූ ආකාරයකින් සිදුවුවහොත් ශ්‍රාමීය අංශයේ පවතින පහත් ජීවන මට්ටම නංවාලීමට එය රුකුලක් විය හැකිය.